

32000D0147

23.2.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 50/14

DECYZJA KOMISJI
z dnia 8 lutego 2000 r.
wykonująca dyrektywę Rady 89/106/EWG w odniesieniu do klasyfikacji odporności wyrobów
budowlanych na działanie ognia

(notyfikowana jako dokument nr C(2000) 133)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/147/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą 93/68/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 3, 6 i 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 89/106/EWG stanowi, iż w celu uwzględnienia zróżnicowanych poziomów zabezpieczenia obiektów budowlanych, mogących występować na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, dla każdego zasadniczego wymogu można ustalać klasy dokumentów interpretacyjnych 89/106/EWG. Dokumenty te zostały opublikowane jako „Komunikat Komisji w odniesieniu do dokumentów interpretacyjnych dyrektywy Rady 89/106/EWG”⁽³⁾.
- (2) Podpunkt 4.2.1 dokumentu interpretacyjnego nr 2 uzasadnia potrzebę ustalenia zróżnicowanych poziomów zasadniczego wymogu w zależności od rodzaju, wykorzystania i usytuowania obiektu budowlanego, jego rozkładu oraz dostępu do sprzętu ratowniczego.
- (3) Podpunkt 2.2 dokumentu interpretacyjnego nr 2 wymienia kilka powiązanych ze sobą środków mających na celu spełnienie zasadniczego wymogu „bezpieczeństwa pożarowego”, przyczyniających się wspólnie do określenia strategii bezpieczeństwa pożarowego, która może być realizowana w zróżnicowany sposób w Państwach Członkowskich.

- (4) Podpunkt 4.2.3.3 dokumentu interpretacyjnego nr 2 podaje, jako jeden ze środków rozpowszechnionych w Państwach Członkowskich, ograniczenie powstawania i rozprzestrzeniania się ognia i dymu w pomieszczeniu (lub na danym obszarze), w którym powstał, kiedy zostanie ograniczone pełne rozwinięcie się ognia w wyrobach budowlanych.
- (5) Ustalenie klas wymogów zasadniczych zależy częściowo od poziomu takiego ograniczenia.
- (6) Poziom tego ograniczenia może być wyrażony tylko przez zróżnicowane poziomy reakcji na ogień dotyczące wyrobów budowlanych w ich docelowym zastosowaniu.
- (7) Zgodnie z ppkt 4.3.1.1 dokumentu interpretacyjnego nr 2 dla umożliwienia oceny reakcji na ogień dotyczącej wyrobów budowlanych opracowane zostanie zharmonizowane rozwiązanie, które może stosować badania pełne lub próby laboratoryjne, zestawione z odpowiednimi scenariuszami pożaru rzeczywistego.
- (8) Zharmonizowane rozwiązanie znajduje się w systemie klas, które nie są zawarte w dokumencie interpretacyjnym.
- (9) System klas określony w tym celu odnosi się do kilku procedur badawczych, znanych już europejskim organizacjom normalizacyjnym.
- (10) Decyzja Komisji 94/611/WE z dnia 9 września 1994 r. wykonująca art. 20 dyrektywy 89/106/EWG w sprawie wyrobów budowlanych⁽⁴⁾ określająca system klas, nie podaje progów klas B, C i D, ponieważ badanie pojedynczych płonących przedmiotów stanowiących jego pozycje nie było jeszcze wystarczająco opracowane w tym czasie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 28.2.1994, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 241 z 16.9.1994, str. 25.

- (11) Ponieważ niezbędne dane są dostępne, decyzja 94/611/WE powinna być z tego powodu zastąpiona przez nową decyzję, zawierającą progi klas oraz pewne dostosowania do postępu technicznego; w przyszłości powinny być podane w normie europejskiej lub decyzji Komisji, w oparciu o porozumienie między Komisją a Państwami Członkowskimi i w konsultacji z CEN/CENELEC i EOTA, alternatywne procedury badań.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Gdy docelowe zastosowanie wyrobu budowlanego jest takie, iż przyczynia się do powstawania i rozprzestrzeniania się ognia i dymu w pomieszczeniu (lub na obszarze) powstania pożaru lub poza nim, to taki wyrób powinien być klasyfikowany z uwzględnieniem jego reakcji na ogień oraz z uwzględnieniem systemu klasyfikacyjnego wymienionego w tabelach 1 i 2 Załącznika.

2. Wyroby powinny być rozpatrywane pod kątem ich zastosowania końcowego.

Jeśli klasyfikacja oparta na badaniach zharmonizowanych i kryteriach wymienionych w tabelach 1 i 2 Załącznika nie jest właściwa, wówczas można się odwoływać, w ramach procedury dla badań alternatywnych, do jednego lub kilku odnośnych scenariuszy (reprezentatywnych badań standardowych odzwierciedlających uzgodniony scenariusz zagrożenia).

Artykuł 2

Decyzja 94/611/WE traci moc.

Odwołania do uchylonej decyzji należy traktować jako odwołania do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lutego 2000 r.

W imieniu Komisji

Erkki LIIKANEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Symbole ⁽¹⁾

ΔT	przyrost temperatury
Δm	strata masy
t_f	czas utrzymywania się płomienia
PCS	potencjał cieplny brutto
FIGRA	tempo rozprzestrzeniania się ognia
THR _{600s}	całkowite uwolnienie się ciepła
LFS	poprzeczne rozprzestrzenianie się płomienia
SMOGRA	tempo powstawania ognia
TSP _{600s}	powstawanie dymu
F _s	rozprzestrzenianie się płomienia

Definicje

„Materiał”: substancja pojedyncza lub jednorodnie rozproszona mieszanina substancji, na przykład metal, kamień, drewno, beton, wełna mineralna z jednorodnie rozproszonym spoiwem, polimery.

„Produkt jednorodny”: produkt składający się z pojedynczego materiału, mający jednakową gęstość i skład całkowity produktu.

„Produkt niejednorodny”: produkt niespełniający wymagań produktu jednorodnego. Jest to produkt złożony z jednego lub kilku istotnych komponentów i składający się lub nie z istotnych komponentów.

„Komponent istotny”: materiał, który stanowi istotną część produktu niejednorodnego. Warstwa o masie na jednostkę powierzchni $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ lub grubości $\geq 1,0 \text{ mm}$ uważana jest za komponent istotny.

„Komponent nieistotny”: materiał, który nie stanowi istotnej części produktu niejednorodnego. Warstwa, której masa na jednostkę powierzchni $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ i grubość $< 1,0 \text{ mm}$, uważana jest za komponent nieistotny.

Dwie warstwy nieistotne lub więcej przylegające do siebie (tzn. z komponentami nieistotnymi między warstwami) uważane są jako jeden komponent nieistotny, dlatego muszą one razem odpowiadać wymaganiom dla warstwy będącej komponentem nieistotnym.

Dla komponentów nieistotnych czynione jest następujące rozróżnienie między wewnętrznymi komponentami nieistotnymi i zewnętrznymi komponentami nieistotnymi:

„Wewnętrzny komponent nieistotny”: komponent nieistotny pokryty obustronnie, przez co najmniej jeden komponent istotny.

„Zewnętrzny komponent nieistotny”: komponent nieistotny nie pokryty na jednej stronie komponentem istotnym.

Tabela 1

KLASY REAKCJI NA OGIEŃ DLA WYROBÓW BUDOWLANYCH Z WYŁĄCZENIEM WYKŁADZIN PODŁOGOWYCH (*)

Klasa	Metoda(-y) badań	Kryteria klasyfikacji	Klasyfikacja dodatkowa
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ oraz	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$ oraz $\Delta m \leq 50 \text{ \%}$ oraz $t_f = 0$ (tzn. brak długotrwałego palenia się)	—
	EN ISO 1716	PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ oraz ⁽¹⁾ PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ oraz ⁽²⁾ ^(2a) PCS $\leq 1,4 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ oraz ⁽³⁾ PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—

(*) Zachowanie się pewnych rodzajów wyrobów (nur, kanałów, itd.) jest nadal poddawane kontroli i może ono wymagać wprowadzenia nowelizacji niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dla wyrobów jednorodnych i komponentów istotnych wyrobów/produktów niejednorodnych.

⁽²⁾ Dla każdego komponentu zewnętrznego wyrobów niejednorodnych.

^(2a) Alternatywnie każdy komponent zewnętrzny nieistotny, mający PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$, pod warunkiem że wyrób odpowiada następującym kryteriom normy EN 13823 (SBI): FIGRA $\leq 20 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$, LFS $<$ krawędź próbki, THR_{600s} $\leq 4,0 \text{ MJ}$ i s1 i d0.

⁽³⁾ Dla każdego komponentu nieistotnego wyrobów niejednorodnych.

⁽⁴⁾ Dla wyrobu jako całości.

⁽¹⁾ Charakterystyki te ustalone będą z uwzględnieniem odpowiedniej procedury badania.

Klasa	Metoda(-y) badań	Kryteria klasyfikacji	Klasyfikacja dodatkowa
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ lub	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$ oraz $\Delta m \leq 50 \text{ \%}$ oraz $t_f \leq 20 \text{ s}$	—
	EN ISO 1716 oraz	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ oraz ⁽¹⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ oraz ⁽²⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ oraz ⁽³⁾ $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN 13823 (SBI)	$FIGRA \leq 120 \text{ W.s}^{-1}$ oraz $LFS < \text{krawędź próbki}$ oraz $THR_{600s} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Produkcja dymu ⁽⁵⁾ i płonące kropelki/cząsteczki ⁽⁶⁾
B	EN 13823 (SBI) i	$FIGRA \leq 120 \text{ W.s}^{-1}$ i $LFS < \text{krawędź próbki}$ i $THR_{600s} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Produkcja dymu ⁽⁵⁾ i płonące kropelki/cząsteczki ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Ekspozycja = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 60 s	
C	EN 13823 (SBI) i	$FIGRA \leq 250 \text{ W.s}^{-1}$ i $LFS < \text{krawędź próbki}$ i $THR_{600s} \leq 15 \text{ MJ}$	Produkcja dymu ⁽⁵⁾ i płonące kropelki/cząsteczki ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Ekspozycja = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 60 s	
D	EN 13823 (SBI) i	$FIGRA \leq 750 \text{ W.s}^{-1}$	Produkcja dymu ⁽⁵⁾ i płonące kropelki/cząsteczki ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Ekspozycja = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 60 s	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Ekspozycja = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 20 s	Płonące kropelki/cząsteczki ⁽⁷⁾
F	Bez określania właściwości		

⁽¹⁾ Dla wyrobów jednorodnych i komponentów istotnych wyrobów/produktów niejednorodnych.

⁽²⁾ Dla każdego komponentu zewnętrznego wyrobów niejednorodnych.

⁽³⁾ Dla każdego komponentu nieistotnego wyrobów niejednorodnych.

⁽⁴⁾ Dla wyrobu jako całości.

⁽⁵⁾ $s1 = \text{SMOGR} \leq 30 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ i $\text{TSP}_{600s} \leq 50 \text{ m}^2$; $s2 = \text{SMOGR} \leq 180 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ oraz $\text{TSP}_{600} \leq 200 \text{ m}^2$; $s3$ różne od $s1$ i od $s2$.

⁽⁶⁾ $d0 = \text{bez płonących kropelek/cząsteczek w EN 13823 (SBI) w ciągu 600s}$; $d1 = \text{bez płonących kropelek/cząsteczek utrzymujących się dłużej niż 10s w EN 13832 (SBI) w czasie 600s}$; $d2 = \text{ani } d0, \text{ ani } d1$; zapalenie się papieru w EN ISO 11925-2 daje w efekcie klasyfikację $d2$.

⁽⁷⁾ Przechodzi = brak palenia się papieru (bez klasyfikacji); nie przechodzi = palenie się papieru (klasyfikacja $d2$).

⁽⁸⁾ W warunkach ataku powierzchni ogniem i, jeśli odpowiednie dla zastosowania docelowego wyrobu, ataku krawędzi ogniem.

Tabela 2

KLASY REAKCJI NA OGIEŃ DLA WYKŁADZIN PODŁOGOWYCH

Klasa	Metoda(-y) badań	Kryteria klasyfikacji	Klasyfikacja dodatkowa
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ oraz	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$ oraz $\Delta m \leq 50 \%$ oraz $t_f = 0$ (tzn. brak długotrwałego palenia się)	–
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ oraz ⁽¹⁾ $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ oraz ⁽²⁾ $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ oraz ⁽³⁾ $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ lub	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$ oraz $\Delta m \leq 50 \%$ oraz $t_f \leq 20 \text{ s}$	–
	EN ISO 1716 oraz	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ oraz ⁽¹⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ oraz ⁽²⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ oraz ⁽³⁾ $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Strumień krytyczny ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Produkcja dymu ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ oraz	Strumień krytyczny ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Produkcja dymu ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Ekspozycja = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 20 s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ oraz	Strumień krytyczny ⁽⁶⁾ $\geq 4,5 \text{ kW.m}^{-2}$	Produkcja dymu ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Ekspozycja = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 20 s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ oraz	Strumień krytyczny ⁽⁶⁾ $\geq 3,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Produkcja dymu ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Ekspozycja = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 20 s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Ekspozycja = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ w ciągu 20 s	
F _{FL}	Bez określania właściwości		

⁽¹⁾ Dla wyrobów jednorodnych i istotnych komponentów wyrobów niejednorodnych.

⁽²⁾ Dla wszystkich komponentów zewnętrznych nieistotnych wyrobów niejednorodnych.

⁽³⁾ Dla wszystkich komponentów wewnętrznych nieistotnych wyrobów niejednorodnych.

⁽⁴⁾ Dla wyrobu jako całość.

⁽⁵⁾ Czas trwania badania = 30 minut.

⁽⁶⁾ Strumień (przepływ) krytyczny określony jest jako przepływ promieniowy, którego płomień gaśnie, lub przepływ promieniowy po 30 minutach badania, ten, który jest niższy (tzn. przepływ odpowiadający najdalszemu zasięgowi płomienia).

⁽⁷⁾ s1 = Dym $\leq 750 \%$ min; s2 = nie s1.

⁽⁸⁾ W warunkach ataku powierzchni ogniem i, jeśli odpowiednie dla zastosowania docelowego wyrobu, ataku krawędzi ogniem.